

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

קא.

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) כמובות קי' (נדרים לו)
 כי"ב קמו' (ב) נדרים לו:
 ופי' (ג) ומס' בלה',
 (ד) נכס"א: גיט' (ה) וברכ'
 אלמס חילוק ד"ר יהושע,
 כ"ט שטות ט"ז (ו) ק"א
 ל"ג (ח) שבת קמו' (ט) פ"י
 ריב"ש בשמחה (י) גיט' גיט'
 הכנסת: (י"א) חז"ל ז"ל ופלטו
 החר' (י"ב) חז"ל ד"ה
 שכל' (ל) ופסרשי' שבת
 קנד: ד"ה כשהדניס
 ופסרשי' בי"ח ל"ה ד"ה
 דרש' מארז קל"ה קל"ה

גליון הש"ס

נח' למדתו רבינו. כי אדם
אין צדיק. עי' שנת נה ע"כ
פוס' ד"ה ארבעה וכדלשון
הרא"ח פ"ה פ"ה ב"א:

הגהות הגר"א

[א] גם' אין הלכה. נמחק
חיבת אין: [ב] שם חלל
מפני. נמחק חיבת חלל ונ"כ
הרא"ש לא גרס לה:

לְעוֹי רַעֲשׁוּ

מלנ"ץ. סצעים.

מוסף רש"י

[illegible]

וידואג על כל מה שעתיד
ל"א דעתו קצרה
עני בישראל שאין
שאינו רגיל לאכול

[illegible]

לא אמרה אלא משה

[illegible]

ממשום צרה: **כלי על העין**. שכן דרך לימוד כלי מחסות על העין כדי לקרר העין. א"י כגון עושים ללמד שחש נעניו מקיפים עינו נעצת: **כלי הניטל**. כגון מפתח סמך ונעצת: **בדבר שדים**. שכן עושים לשאובין שום דבר שואלין נעשה שדים והם מגידיס להם ואסור

[illegible]

שכללי. ואח"כ העושין מעשה שדין
דרכן ללחוץ על שמן שכללי ואין דרכן
ללחוץ על שמן שדין שאינו מופיל
לפנין אדם יכול לקוח על דין משמן
שדין ואין לחוש שמה נעשה בו מעשה
שדין ואין בו סכנת השד: שף. כך
שמן כפיו: למחין. אכצבועות
מלנץ: ויקא דחם. רוח של אותו
שמן ששמן חמת אי רואה כפיו
שאחזקת: חמה עזה יש בעולם.
על עזמו היה אומר שבעם עליו
המקום והכבד חליו: שכל זמן
שפיו: רואה אם רבי שאין יינו
בכל מעשיו: אמרסי קבל רבי אם
עולתו. כל שכרו: רואה רבי בעצמו.
ושכרו שמתמר להבא לקח אי שמה:
מקורסי. מתקבלן ובעה ללול מחמת
חמימות: כלום חרסי. שאמה אומר
אין סובל עוונות: שגלגל חמה בעולם
הוא. ולא לעמיד שמאירות מתחדשות:
חכיבין יסורין. שמכפרין עליו:
גס

זקן בר יוסף דאיבלע בארזא
רבי' וואס איז געווען רבי' פון

וַיִּהְיֶה חֲנֻנָּה אִמֶּר סֵךְ וְאַחֵר כֵּךְ
בְּצִיִּים מוֹתְרִין לִשְׁאֹל בָּהֶן
סֵכִין מִשְׁמֵן שְׂבִיד וְאִין סֵכִין
לִיָּה מִישָׁחָא בְּמָנָא שֶׁן נִפְקָן
יִזְנָא הֵבָא עֲבָדָא לִיָּה מִלְּהָא
לֹא אִישִׁים עֲלִיד כִּי אִנִּי ה' ^א
מִעֲעֻצֵּם נִדְרֵשׁ שְׁנֹאמֵר וְיֹאמֵר
עֲפֹכָא כִּי אִנִּי ה' רֹפֵאָא אִמֵּר
יֵשׁ בְּעוֹלָם הַתְּחִילוּ הֵן בּוֹכִין
בּוֹכִים אִמְרוּ לוֹ אֲפֹשֶׁר סִפֵּר
שָׂאִין יֵינוּ מִחֲמִיץ וְאִין פִּשְׁתָּנוּ
וְיִלְמּוּ וְעִבְשִׁיו שָׂאִין רֹוּאָה רִבִּי
יִבְיָנוּ יְכִי אֲדָם אִין צִדִּיק בֶּאֱרֵץ
סִרְפּוֹן וְר' יְהוֹשֻׁעַ וְר' אֱלֵעָזָר
סִרְפּוֹהָ שֶׁן גִּשְׁמִים בְּעוֹלָם
תֵּר מִגְלָגֵל חֲמָה שְׁגִלְגֵל חֲמָה
זֹוֹב אֲתָה לְיִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מֵאֵב
אִמֵּר תִּבְיָכִין יִסּוּרִין אִמֵּר לָהֶם
זֹוֹ מִנִּין לָךְ אִמֵּר מִקְרָא אִנִּי
וְיַעֲשֶׂה הָרַע בְּעִינֵי ה' וְכָתִיב
גַּם

כב א מ"י מ"א מ"ב
 פ"ח"ס הלכה יז סג
 ע"ש ד' טו"ש"ע י"ד ס'
 קט"ו פ"ח:
כב ב מ"י ש"ס טו"ש"ע ש"ס
 ע"ש כ"ח:
כב ג מ"י ש"ס טו"ש"ע י"א
 וס"ג ש"ס טו"ש"ע ש"ס
 פ"ח"ו ו טו"ש"ע י"ח ס'
 ש"ס פ"ח"ו מה וינ"ר אל"ס
 ע"ד כמ"ל"ח דף ד"ט. וס'
 ס"מ"ח ל"ס"ח פ"ח"ב כ"ח
 ס"ט:

בר ד ה נוש"ע א"ח סי'
שכח סעיף מו וזכר
אלמס (סס):
בה ו נוש"ע י"ד סי' קעט
סעף מו וזכר אלמס
(סס):

ב' ז ח מ"י פכ"א מהל'
שבת הלכה כה קמח
ללאין פה טושי"ע ח"ח ס'
שבו סעיף ב:

תורה אור השלם

1. שמחה לאיש במענה
מיו דרך בפתח מה טוב:
משל טו כי
2. ואמר אל שמעו
תשבע לקול יי אליהו
והתקשר בענין תעשה
והאגת מעלותי וחסות
כל חסו כל המעלה
אשר שתי במצרים לא
אשים עליך כי אני י
סבות טו כי
3. כי אדם אק צדיק
בארץ אשר יעשה טוב
ולא חסא: קהלת ו
4. כי שחם עשרה שנה
מנשה בבלו וחרמשים
ורמש
והשקלם אמו חצי
בית: מלכים ב כא א

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones